

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 33.

Femte Session.

15de Møde.

Tirsdagen den 25. October.

(Forts.)

H. M. Petersen (fortsat): Med Hensyn til den sidste Bestemmelse, som handler om Confirmationen, da er det jo en Indrømmelse eller, om man saa skulde kalde det, en Befaling, at der skal holdes Confirmation i Kjøbstæderne to Gange om Aaret. Jeg kan ikke skjønne, hvorfor det ikke ligesaagodt skal kunne stude Sted paa Landet. Den ærede Rigsdagsmand fra Maribo har rigtignok sagt, at det vilde stille i saa Henseende Kjøbstæderne og Landet paa en ulige Fod; jeg troer ikke, at det har nogen virkelig Betydning. Det er meget rigtigt, at Landboeren holder sig mere hjemme og mere i Stilhed om Vinteren end om Sommeren, men det Samme er formeentlig ogsaa Tilfældet med en heel Deel af Kjøbstæd-boerne, og i det Hele taget synes mig, at vi skulle søge, forsaavidt det bestaaer med Ret og Billighed, at nedbryde den Skillevæg, som stiller Kjøbstæderne fra Landet. Den samme ærede Taler, som jeg sidst nævnte, har ligeledes troet, at det var Noget, som talte mod dette Forslag, at det var kun en halv Overgang, men ikke en heel; jeg synes, at, da det kunde være ligesaa godt at gaae successivt frem paa en saadan Wei som pludselig, saa skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget paa det bedste, og jeg skal understøtte det med min Stemme saavel nu som fremdeles, saalænge det er her i Thinget.

Safs: Jeg kan ikke nægte, at det forundrede mig, da det ærede Medlem for Maribo (Monrad) talte første Gang, at høre den Indvending, som jeg, nægtet jeg er ung her i Thinget, har hørt ofte af Mange, at, naar man ikke kan gjøre Mere eller saae Mere, saa

maa man slet ikke gjøre Noget, og, naar man ikke kan gjøre hele Undervisningen fri, saa skal man ikke bestræbe sig for at sætte dette Forslag igjennem. Denne Tanke er nu allfor forslidt; det er blevet for ofte gjentaget her i Thinget, at, medens der fordredes smaa Forandringer i de bestaaende Forhold til Gavn og Glæde for Folk, sandt man dem for ubetydelige; og, kom man med Forslag til store Forandringer, raabte man: nei, Gud bevares! de ere for gjennemgribende. Ja! Meningen dreier sig tit efter Binden. Der behøves aldeles ikke at gjennemføres nye Systemer; thi der er netop Tale om det hele System, som det bestaaer; thi der er ogsaa fastsat i det System, som bestaaer, en Aldersgrændse; men denne Aldersgrændse er sat til det attende Aar, og er saa forenet med et vist Slags Skam; thi det er bestemt for dem, som vedbleve at gaae i Skole til deres 18de Aar, uden at kunne blive confirmerede og udfrevne af Skolen, at de skulde nyde Undervisning i vedkommende Lugthuss; og dette var en offenselig Skam. Denne Aldersgrændse er, som Enhver bekendt, i enhver Henseende nu urimelig og daarlig; dette er almindeligt indrømmet. Denne Aldersgrændse for Tvangsundervisning, det er den, som her i Forslaget forlanges sat til det 14 Aar, og derved forbydes ingenkunde, som allerede flere Talere have gjort opmærksom paa, at Forældre eller Bærger have Lov til at lade Børn gaae længere i Skolen; det er jo ganske ligefremt. Men den tvungne Skoleunderviisnings Grændse ønskede jeg sat til det 14de Aar, og det troer jeg, at Folket i hele Landet vil sige Ja til, at det ønsker den sat til dette samme Punkt. Hvad enten dette nu vil have en tilbagevirkende Kraft paa Mulctvæsenet, eller ikke, er forsaavidt det Sam-